

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 12Csp/29/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819201375
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Matulák
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2019:3819201375.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Róbertom Matulákom v právnej veci žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Bratislava, Mlynské nivy č. 1, IČO: 31 320 155, zast. Advokátskou kanceláriou Gallo, s.r.o., so sídlom v Martine, Jilemnického č. 30, proti žalovanej: Q. O., nar. XX.X.XXXX, bytom V., A. W. XXX/XX, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie 5.061,31 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajší súd, dňa 26.3.2019, sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 5.061,31 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 31.5.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania. Návrh zdôvodnil tým, že ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom v Kežmarku, z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB a.s., ktorá skutočnosť je uvedená vo výpise z Obchodného registra, Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sa, Vložka č. 341/B, v zmysle projektu rozdelenia zlúčením spoločnosť VÚB a.s., ako právny nástupca vyššie uvedenej spoločnosti, pokračuje v prevádzkovaní takzvaného ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., ktorým sa rozumejú všetky ostatné zložky podnikania zanikajúcej spoločnosti okrem TRIANGEL - splátkového predaja a leasingu QCar. Žalobca a žalovaná uzatvorili dňa 13.2.2015 Zmluvu o pôžičke evidenčné číslo 7148204 (ďalej len „ÚZ“), na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej pôžičku vo výške 5.000 eur. V danom prípade ide o takzvanú webovú zmluvu, ktorá je uzatváraná prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie (cez internet), to znamená bez vyhotovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere v listinnej forme, podpísanej zmluvnými stranami. Zmluve samotnej predchádza uzatvorenie takzvanej Rámcovej zmluvy (v danom prípade Zmluvy o poskytovaní služieb), predmetom ktorej je popis spolupráce pri uzatváraní zmlúv o úvere prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie. Pokiaľ už bola žalovaná evidovaná žalobcom ako klient na základe iných, skôr uzatvorených zmlúv, ani samotná rámcová zmluva neobsahuje podpis strán. Podľa ÚZ mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 139,58 eur a to do celkovej sumy pôžičky vo výške 8.374,80 eur. Do dnešného dňa uhradila žalovaná z vyššie uvedenej zmluvy sumu 1.256,22 eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoje povinnosti splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, žalobca v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), dňa 26.3.2016 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok, pričom žalovanú upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Pretože k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca dňa 19.5.2016 úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 25.5.2016 (Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru). Doposiaľ žalovaná dlžné

splátky neuhradila. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje článok 12.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 5.061,31 eur. Ku dňu podania žalobného návrhu mala žalovaná uhradiť sumu 6.317,53 eur (označené v prehľade splátok a úhrad ako stĺpec „Splátka“). Uvedenú sumu tvorí súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu (suma splátok) a suma po zosplatnení. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaná uhradila sumu 1.256,22 eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Žalovaná suma predstavuje rozdiel istiny úveru a úroku vo výške 6.317,53 eur a sumy 1.256,22 eur, ktorú sumu žalovaná žalobcovi uhradila.

2. Žalovaná s podanou žalobou nesúhlasila. Elektronickým podaním zo dňa 30.5.2019, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, žiadala žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť z dôvodu premlčania žalovaného nároku. Uviedla, že vzhľadom na charakter ÚZ (spotrebiteľská zmluva) bol žalobca povinný pri uplatnení práva na zosplatnenie zvoliť postup podľa § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ. V zmysle uvedených ustanovení mohol využiť právo na zosplatnenie najskôr v čase, keď bola žalovaná v omeškaní so splátkou minimálne 3 mesiace. Keďže žalovaná sa dostala do omeškania s viacerými platbami, právny predchodca žalobcu zaslal žalovanej „Predžalobnú upomienku“, v ktorej sa uvádza, že „... ak do 5.5.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 01/2016, bude Consumer Finance Holding, a.s., oprávnená úver zosplatniť“. Následne, dňa 19.5.2016, došlo zo strany právneho predchodcu žalobcu k zosplatneniu, čo je zrejme z listiny označenej ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti“. Žalovaná sa teda dostala prvýkrát do omeškania s nezaplacením splátky splatnej v mesiaci január 2016 a právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplatneniu dňa 19.5.2016 a teda v čase, keď bola žalovaná v omeškaní viac ako 3 mesiace. Po citácii ustanovenia §103 OZ uviedol, že pri zosplatnení úveru podľa § 565 OZ a aplikovaní „ochranárskeho“ ustanovenia § 53 ods. 9 OZ, začína plynúť premlčacia doba nie odo dňa zosplatnenia úveru, ale v zmysle § 103 OZ odo dňa splatnosti nesplnenej splátky. Pretože sa žalovaná omeškania so zaplacením splátky splatnej v mesiaci január 2016 (splatnosť 20.1.2016), začala žalobcovi plynúť premlčacia doba dňa 21.1.2016. Žaloba bola podaná na súd 18.4.2019. Všeobecná premlčacia doba je podľa OZ trojročná. Odchyľne dojednania, ktoré by neboli spotrebiteľovi na prospech, sú neplatné (§ 52 ods. 2 OZ). V predmetnej veci začala plynúť premlčacia doba 21.1.2016 a uplynula 20.1.2019, čo vyplýva aj z vyššie uvedených skutočností a preto je nárok žalobcu ako celok premlčaný (žaloba podaná na súd až 18.4.2019). V tejto súvislosti poukázala aj na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 19Co/42/2017, zo dňa 18.1.2018 a na rozsudok toho istého súdu, sp.zn. 5Co/233/2016, zo dňa 25.1.2017, v ktorých rozsudkoch dospel súd k obdobnému záveru. K právnej stránke ÚZ uviedla, že žalobca odvodzuje svoj nárok, špecifikovaný v žalobe, od ÚZ. V danom prípade došlo nepochybne k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá musí obsahovať obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platného a účinného v čase uzatvorenia ÚZ. Primárne poukazuje najmä na skutočnosť, že úroková miera v ÚZ cca dvojnásobne presahuje úrokovú sadzbu 13,64%, čo je miera úrokov poskytovaná peňažnými ústavmi v čase uzatvorenia ÚZ. Navrhla súdu, aby posudzoval predmetnú výšku úrokov v kontexte ustanovenia § 39 OZ (dobré mravy) a § 39a OZ (úžera), pričom má za to, že úroková sadzba vo výške 25% je neplatná pre jej neprimeranú výšku. V tejto súvislosti poukázala aj na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 17Co/56/2017, zo dňa 28.3.2018 a rozsudok Krajského súdu v Nitre, sp.zn. 9Co/77/2017, zo dňa 15.3.2018. Ďalej uviedla, že odplata za úver musí byť v súlade s ustanovením § 39a OZ (úžera) a teda nesmie naplňať skutkovú podstatu úžery. Neprimeraná odplata za úver ohrozuje najmä sociálne slabšie obyvateľstvo a preto takéto neprimerané protiplnenie je ťažko možné podrobiť moderácii. Takéto úverové praktiky z celospoločenského hľadiska sú nebezpečné v súvislosti s neprimeraným úverovým zaťažením obyvateľstva. Občianskoprávna úžera spôsobuje neplatnosť dojednania o úrokoch v celom rozsahu pre rozpor s dobrými mravmi, pretože úver je poskytovaný pri nadvláde veriteľa za úžernú cenu úveru. V prípade, že takéto náležitosti v zmluve o úvere chýbajú, považuje sa podľa § 11 ods. 1 písm. a/ a písm. b/ citovaného zákona poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Na základe vyššie uvedeného navrhla žalobu zamietnuť v celom rozsahu. Pre prípad, že súd neposúdi nárok žalobcu ako premlčaný a žalovaná bude povinná zaplatiť akúkoľvek sumu, navrhla, aby jej súd povolil splácať ju v primeraných mesačných splátkach 50 až 60 eur vzhľadom k jej finančnej situácii, ktorá jej neumožňuje zaplatiť celú požadovanú sumu jednorazovo. Ekonomické záujmy žalobcu nebudú v prípade povolenia splátok nijakým vážnym spôsobom dotknuté. Príjem žalovanej je v priemere 640 eur mesačne. Jej mesačné výdavky pozostávajú z nákladov na mobilný telefón vo výške 70 až 80 eur mesačne, nákladov na bývanie spolu s manželom vo výške asi 380 eur a splácanie bezúčelovej pôžičky spoločne s manželom vo výške 450 eur mesačne. Manžel žalovanej je starobný dôchodca. V domácnosti žalovanej býva aj jej dospelý syn Igor, ktorý je dlhodobo nezamestnaný, vedený na úrade práce a ktorý najmä zo zdravotných dôvodov si nevie

nájsť adekvátne zamestnanie. V súčasnosti dokončuje diaľkovo vysokoškolské štúdium - prvý stupeň na Univerzite sv. Cyrila a Metoda v Trnave, ktorú školu menovanému žalovaná aj s manželom financuje.

3. Strany sporu sa na pojednávanie nedostavili, neúčast' na ňom ospravedlnili. S použitím ust. § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), pojednával súd vo veci v ich neprítomnosti.

4. Dokazovaním vykonaným na pojednávaní, oboznámením obsahu spisu, osobitne žaloba č.l. 1, Prehľad splátok a úhrad č.l. 6, Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru č.l. 7, Predžalobná upomienka č.l. 7, fotokópia obálky č.l. 8, Zmluva o poskytovaní služieb č.l. 9, Zmluva o poskytnutí pôžičky, Zmluva o spotrebiteľskom úvere č.l. 11, Notárska zápisnica č.l. 15 s prílohou č.l. 19, elektronické podanie právneho zástupcu žalobcu č.l. 47, elektronické podania právneho zástupcu žalovanej a žalovanej spolu s prílohami, mal súd zistený tento skutkový stav veci:

5. Spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. (pôvodný veriteľ) zanikla v dôsledku rozdelenia dňa 1.1.2018, pričom jej právnym nástupcom sa stala spol. Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom v Bratislave a spol. VÚB Leasing, a.s., so sídlom v Bratislave. Žalobca, ako právny nástupca vyššie uvedenej spoločnosti, pokračuje v prevádzkovaní takzvaného ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., ktorým sa rozumejú všetky ostatné zložky podnikania zanikajúcej spoločnosti, okrem TRIANGEL - splátkového predaja a leasingu QCar. Žalobca vystupuje v konaní teda ako právny nástupca pôvodného veriteľa.

6. Dňa 13.2.2015 uzavrela spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. ako veriteľ a žalovaná ako spotrebiteľ „na diaľku“ ÚZ, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 5.000 eur. V bode IV. ÚZ boli stranami dohodnuté aj tieto náležitosti: celkové náklady spotrebiteľa 3.374,80 eur, celková čiastka 8.374,80 eur, splátka 139,58 eur, priemerná hodnota RPMN 18,66%, RPMN 25%, počet splátok 60, splatnosť prvej splátky 20.3.2015, fixná úroková sadzba 25%, termín konečnej splatnosti (mesiac/rok) 2/2020, splatnosť ďalších splátok 20. dňa v mesiaci a doba trvania zmluvy do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy.

7. Z Prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaná uhradila splátky v mesiacoch marec 2015, apríl 2015, máj 2015, júl 2015, august 2015 (dvakrát), september 2015, október 2015 a v mesiaci február 2016, pričom spolu zaplatila sumu 1.256,22 eur.

8. Predžalobnou upomienkou, zo dňa 26.3.2016, vyzýval pôvodný veriteľ žalovanú na zaplatenie nedoplatku na splátkach v celkovej výške 558,32 eur. Súčasne žalovanú upozornil, že ak do 5.5.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci január 2016, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť.

9. Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, zo dňa 25.5.2016, pôvodný veriteľ oznámil žalovanej vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru, pričom poukázal na upozornenie v predžalobnej upomienke a vyzval žalovanú k zaplateniu celkového dlhu vo výške 5.063,95 eur.

10. Podľa § 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

11. Podľa § 2 písm. d/ cit. zákona, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

12. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

13. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

14. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premičí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110).

15. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premičacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

16. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premičacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premičacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

17. Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona, dospel súd k záveru, že nárok žalobcu, v konaní uplatnený, je premičaný, z dôvodu ktorého súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

18. Z podaní strán sporu mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli dňa 13.2.2015 ÚZ, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Podľa ÚZ sa žalovaná zaviazala poskytnuté finančné prostriedky vo výške 5.000 eur vrátiť veriteľovi v pravidelných mesačných splátkach vo výške 139,58 eur, s tým, že prvá splátka bude zaplatená do 20.3.2015 a každá nasledujúca splátka bude zaplatená vždy do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca, až do úplného zaplatenia celého dlhu v mesiaci február 2020. Podľa ÚZ sa žalovaná zaviazala žalobcovi z poskytnutého úveru zaplatiť spolu sumu 8.374,80 eur, pričom uhradila len sumu 1.256,22 eur.

19. Medzi stranami nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu, v predžalobnej výzve, zo dňa 26.3.2016, vyzval žalovanú na zaplatenie nedoplatku na splátkach úveru v celkovej výške 558,32 eur, s ktorou sumou bola žalovaná v tom čase v omeškaní, pričom žalovaná veriteľom súčasne upozornená na to, že ak do 5.5.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci január 2016, bude oprávnený úver zosplatiť, resp. vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru. Ku dňu 26.3.2016 bola žalovaná v omeškaní so zaplatením splátky splatnej v mesiaci december 2015, január 2016, február 2016, marec 2016 a apríl 2016 (viď Prehľad splátok a úhrad). Z vyššie uvedených dôvodov veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 19.5.2016 (uviedol to v žalobe a vyplýva to takisto z Prehľadu splátok a úhrad), pretože žalovaná nezaplatila veriteľovi ani na základe jeho výzvy žiadne ďalšie splátky. Predčasné zosplatenie úveru oznámil veriteľ žalovanej Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru (listom zo dňa 25.5.2016), pričom poukázal na predžalobnú upomienku. Uvedené skutkové tvrdenia žalobcu neboli sporné, preto súd vychádzal zo záveru, že ku dňu 19.5.2016 došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti pôžičky (úveru), pretože žalovaná nezaplatila omeškanú splátku za mesiac január 2016 do 5.5.2016. V zmysle § 565 OZ, právo veriteľa takýmto spôsobom zosplatiť celý dlh bolo dojednané v bode 12.2 ÚZ, podľa ktorého spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od dlžníka zaplatenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou, ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky po dobu dlhšie ako tri mesiace, a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ.

20. Z listinných dôkazov, predložených do spisu žalobcom, vyplýva, že žalobca najskôr upozornil žalovanú na omeškanie dlžných splátok v roku 2015, čo vyplýva z výšky omeškanej sumy a toto upozornenie vykonal dňa 26.3.2016 po tom, čo bola žalovaná v omeškaní s najstaršou splátkou za mesiac december 2015. V súlade s § 53 ods. 9 OZ, právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na zaplatenie omeškaných splátok v lehote nie kratšej ako 15 dní, pričom žalovaná omeškané splátky neuhradila. Právny predchodca žalobcu preto dôvodne a v súlade so zmluvným dojednaním pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru ku dňu 19.5.2016, pričom je zrejmé, že k zosplateniu došlo pre nezaplatenie splátky splatnej za mesiac január 2016. Vyplýva to z konštrukcie § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ a akýkoľvek iný výklad týchto ustanovení je podľa názoru súdu zo strany žalobcu účelový. Veriteľ môže svoje právo podľa § 565 OZ v spotrebiteľskej veci uplatniť s určitým obmedzením, vyplývajúcim z § 53 ods. 9, podľa ktorého právo na zosplatenie môže uplatniť po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V danej veci je nepochybné, pokiaľ chce žalobca udržať v platnosti právny úkon zosplatenia, že tak mohlo dôjsť len pre splátku splatnú v mesiaci január 2016, resp. najneskôr za mesiac február 2016. Veriteľovi musí plynúť trojmesačná lehota od omeškania spotrebiteľa, aby

následne mohli nastať účinky zosplatnenia, pretože táto lehota je ochranná a pôsobí na spotrebiteľa, aby počas jej plynutia mohol zamedziť hroziacemu zosplatneniu. Pri zosplatnení úveru veriteľ odkazoval na predžalobnú upomienku, v ktorej poukazuje práve na nezaplatenie splátky splatnej v mesiaci január 2016. Ide o jasné vymedzenie omeškanej splátky, výšky omeškaných splátok, ktoré vedú len k jednému záveru, a to, že veriteľ mohol platne zosplatniť úver len pre nezaplatenie splátky splatnej za mesiac január 2016. Do úvahy prichádza aj možnosť zosplatnenia za splátku za mesiac december 2015, pretože ku dňu zosplatnenia úveru (t. j. ku dňu 19.5.2016, ako to tvrdil žalobca aj v žalobe), bola aj táto splátka v omeškaní viac ako tri mesiace.

21. Súd preto dospel k záveru, že nárok žalobcu, v konaní uplatnený, je premlčaný. Posudzujúc počiatok plynutia premlčacej doby podľa § 103 OZ, súd dospel k záveru, že v dôsledku zosplatnenia pôžičky pre nezaplatenie splátky splatnej v mesiaci január 2016, začala plynúť premlčacia doba počnúc mesiacom január 2016, pretože v tomto mesiaci sa stala splatná splátka, pre ktorú došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Trojročná premlčacia doba uplynula dňa 21.1.2019, t.j. tri roky po splatnosti splátky za mesiac január 2016, ktorá bola splatná 20.9.2016, pričom žalobca podal na súd žalobu až dňa 26.3.2019, teda po uplynutí premlčacej doby. Uvedené platí aj pri úvahe o zosplatnení pre splátku splatnú v mesiaci december 2015. Súd žalobu zamietol z dôvodu premlčania žalovaného nároku, a teda dôvodne uplatnenej námietky premlčania. Podľa názoru súdu, len pri vyššie uvedenom výklade súdu, dochádza k účinnej ochrane spotrebiteľa, pretože ak veriteľ jasne v úkone zosplatnenia neuvádza, pre ktorú konkrétnu splátku zosplatňuje úver a odkazuje na predchádzajúci úkon, a to predžalobnú upomienku, kde upozorňuje práve na nezaplatenie splátky splatnej v mesiaci január 2016, nemožno pripustiť výklad, že veriteľ zosplatňuje úver pre splátku len bezprostredne predchádzajúcu úkonu zosplatnenia.

22. Vzhľadom na zamietnutie žaloby z dôvodu premlčania, súd sa nezaoberal ďalšími skutkovými okolnosťami predmetnej veci.

23. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v spore v celom rozsahu úspešná a preto jej súd priznal voči žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením, vydaným vyšším súdnym úradníkom, po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné v lehote 15 dní od jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu, na Krajský súd v Trenčíne, písomne, v dvoch rovnopisoch.

Odvolanie musí okrem všeobecných náležitostí (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisovú značku súdu) obsahovať oznámenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1 a 2 CSP.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.